

HÄNDER

I LJUNGSKILE FÖRSAMLING

www.svenskakyrkan.se/ljungskile

VINTER 2020

TEMA: FÖRVÄNTAN

Svenska kyrkan
LJUNGSKILE FÖRSAMLING

Hosianna!

Advent är ett litet ord som skapar stor förväntan hos mig. En förväntan på något jag inte helt kan sätta ord på. Kanske är det alla sångerna, stämningen, ljusen eller de goda pepparkakorna som skapar känslan i mig?

För tänk hur fantastiskt det är att få stämma in i "Hosianna Davids son" för full hals. Bara upplevelsen av att få vara en röst bland alla röster som stämmer in skapar förväntan i mig. Hosianna, som ett enda stort jubelrop. Men, ordet hosianna, kommer från hebreiska och betyder egentligen "kom med hjälp!". Och det där med hjälp låter kanske inte lika festligt. Att behöva hjälp är för det mesta inget vi strävar efter? Men, att ropa på hjälp med förväntan om att någon finns där som vill hjälpa kan också få ge upplevelsen av samhörighet och insikten i hur vi är beroende av varandra.

Frågorna om samhörighet och sammanhang är alltid viktiga för oss, kanske särskilt angelägna nu i pandemins tid. Vem är jag, i denna förvirrade värld? Ensamhet, rotlöshet, splittring och kaos råder runt om i vår värld med rädsla och restriktioner i smittspridningens spår. Vem är jag i allt detta? Vem är jag?

Bilden av oss själva och hur vi uppfattas är viktig för oss människor. Vi söker svaret på den stora frågan om vilka vi är på många olika sätt. Vi släktforskar kanske, vi funderar framför spegeln, vi frågar andra, vi finner tillhörighet i föreningar och organisationer, vi twittar och tindrar... Längtan att höra samman lämnar oss inte. En längtan som burits genom alla tider.

Jesus rider in i Jerusalem på en åsna, där alla ropar sitt hosianna. Han sitter så lågt på åsnan att han hamnar i ögonhöjd med alla människor. Han kommer inte uppifrån, tvingar sig inte på med krav på bekännelse, eller tvång på att ta ställning till en lära,

eller livsåskådning. Han ser mig bara i ögonen, frågar efter mig och vad jag behöver. Jag kan ställa mina frågor om mening och mål i livet. Jag möter ett Du. Jag är mottagen och sedd. Jesu blick bjuder in och välkomnar.

Första advent handlar djupast sett om vår identitet, vår samhörighet med varandra och vår samhörighet med Gud. Kanske är det därför som både sånger och texter gör oss så oförklarligt förväntansfulla, utan att vi ens vet vad sångtexterna betyder. Sångerna, ljusen, stämningen och pepparkakorna ger oss samhörighet, gemenskap och sammanhang.

Vi anar i ett jublande hosianna vårt ursprung och vårt mål. Vi hör till. Vi hör samman!

En fin adventstid och en god jul!
Karin Coxner, kyrkoherde

HÄNDER I LJUNGSKILE FÖRSAMLING

Tidskrift för Ljungskile församling.
HÄNDER skickas till alla boende i Ljungskile församling.

Utgiven av Ljungskile församling
Vällebergsvägen 24, 459 30 Ljungskile
Tel 0522-999 70
ljungskile.forsamling@svenskakyrkan.se
www.svenskakyrkan.se/ljungskile

Redaktion: Karin Coxner, Ingrid Dillner,
Anna Lena Lundström, Lars Abrahamsson,
Lars-Magnus Olovson

Ansvarig utgivare: Karin Coxner
Tryck: Risbergs Information & Media AB, Uddevalla 2020
Omslagsbild: Magnus Aronson/IKON

KONTAKTUPPGIFTER

Karin Coxner, kyrkoherde, 0522-999 82
Magnus Nordström, komminister, 0522-339 53
Yngwe Svensson, komminister, 0522-999 84
Inger Nilsson, diakoniassistent, 0522-999 86
Thomas Hjelm, diakon, 0522-840 10
Maria Alexandersson, rektor förskolan, 0522-999 88
Göran Martinsson, fastigheter, 0522-999 73
Tommy Svantesson, förman kyrkogård, 0522-999 85
Ingrid Dillner, kommunikatör, 0522-999 87
Församlingsexpedition, 0522-999 70

Det *svarta* julkortet

Vilken körsång det skulle bli... Övningarna hade gått så bra och nu skulle den himmelska änglakören framföra sitt oerhört fantastiska budskap om världens frälsare.

Ängeln hade proklamerat: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket..." Änglakören laddade och skulle sjunga ut för jordens alla folk: "Ära i höjden åt Gud..."

Men kom inte sången av sig när de såg den något lilla åhörarskaran. Var fanns publiken? Det var inte ens restriktioner på den tiden. Några fåraherdar, en hel del fårskallar och budskapet om frälsningen för alla folk som skulle basuneras över jorden. Är detta verkligen allt? Skulle de inte sjunga för mängder, för jordens alla folk?

Gud väljer som så ofta ett annorlunda perspektiv, det lilla formatet. Kan det vara för att i det lilla får alla - också du och jag - plats. Gud lägger sig på halmen medan kejsar Augustus ryter om skattskrivning och tror sig vara världshärskare. Men freden och friden är sköra ting och göms ofta i det lilla. Barnet lockar oss att komma nära, närmare. Vädjar om att vilja famnas. Vi tror på en Gud som väljer att vara

utlämnad, blottad i sin kärlek. För att vi skulle hoppas och tro på en tillvaro som inte är tom eller lämnad åt sitt öde.

Julkortet var svart, väldigt svart. Pojken hade tillverkat det på förskolan och kom hem för att stolt visa upp det för sin far. Längst upp på kortet var det fullt med guldänglar fastklistrade, nästan som en relief. Längst ner på kortet var ett litet hus med några krumelurer i. Jag förstod väl vad det handlade om, det var ju ändå ett *julkort*.

Men som den gode far jag är frågade jag pedagogiskt: "Vad är det för något?" Pojken förklarade glatt: "Däruppe är alla änglarna och där är himmelen. Där är stallet, fortsatte han och pekade på det lilla huset, där är Josef, Maria och Jesusbarnet och där är helvetet. Jag drog efter luft, vad sa du? Pojken förklarade sitt julkort en gång till med samma uttryck: "Änglarna i himmelen och Josef, Maria och Jesusbarnet i stallet och där är helvetet".

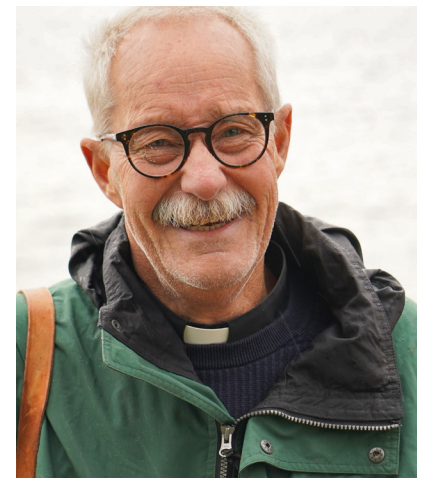
Då kunde jag inte hålla mig: "Men Alex, det är ju hemskt!!" Då tar pojken min hand och klappar den med sin tumvante och ger mig en förstående blick. "Jamen pappa, Gud

"Gud är ju där, då är det inte farligt!"

är ju där, då är det ju inte farligt!" Han släppte min hand och sprang ut för att leka. Kvar stod jag i hallen och tog in barnets livsvisdom.

"Gud är ju där, då är det ju inte farligt." Som änglakören som sjöng för sin lilla åhörarskara och till jordens alla folk. Frälsaren är född i Betlehems stad och Guds fred och frid har kommit till vår jord.

Med en önskan om en riktigt god Jul!

Yngwe Svensson, präst

”Nu när vi har viruset här blir det ett utmärkt tillfälle att ge barnen några enstaka julklappar, och inget till de vuxna. Det är orimligt att springa och trängas för något så meningslöst som att köpa mer prylar”.

Agnes Wold, "pandemiprofessorn"

Coronakrisen är en tragedi. Men den utmanar oss att bli bättre på att upptäcka och känna tacksamhet över det som till syvende och sist betyder allra mest i livet: Hälsa. Familj och vänner. Glädje över de små tingen.

En av julens mest kända bibeltexter handlar om att få tro på bättre tider: ”Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus”. Ord som burit och bär otaliga människor genom sorg och umbäranden. Jesusbarnet i krubban skapar en omsorgens och hoppets högtid, som vi kan leva ut på många olika sätt.

Själv tänker jag på tre hoppfulla händelser i vår bygd denna oroliga, ovissa höst:

HÅLLBARHETSMARKNADEN I FORSHÄLLA KYRKA, arrangerad av eldsjälur som då även guidade i den nya ”Tillsammansträdgården”. Kyrkbänkar och gångar dignade av kläder, att köpas och återbrukas av andra som behöver dem bättre just nu och

däriigenom slipper gå till butiken. Vi svenskar handlar i snitt 50 plagg om året när det skulle räcka med kanske 10-12 (en tredjedel blir hängande i garderoben visar statistiken!). Klädkonsumtion står för tio procent av vår klimatpåverkan. Att minska den, och att köpa second hand är därför bra för skapelsen, jorden. I Forshälla sålde man för nästan 50 000 kronor - pengar som dels gick tillbaka till säljarna, dels slussades till Röda korset och andra goda ändamål.

TISDAGSVANDRINGARNA I LJUNGSKILES VACKRA NATUR.

Entusiaster i Friluftsförbundet drog igång dem redan 2013. Man promenerar, umgås, fikar och skänker 1 krona per person och kilometer till ”Take me to school”, projektet för romska skolbarn i Bulgarien. I höst blev det totalt 1 515 kronor.

VILDSVINSLUNCHEN MED MYCKET GRÖNT. Smakade gott efter att jag föreläst om de miljoner kilo klimatsmart kött som idag skumpar omkring i Sveriges natur. Men skogens grisar har blivit för många, 300 000. Så varför inte en vildsvinsskinka på julbordet i år?

En välsignad helg önskar jag dig!
Stefan Edman, biolog, författare

BERÄTTELSEN

TEXT: ANNALENA LUNDSTRÖM

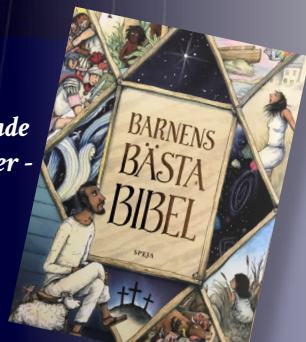
”Det var natt i en stad som heter Betlehem. Allt var tyst och stilla. En liten vind drog över marken och genom gräset som växte på ängarna utanför staden. Fåren som brukade beta där sov. Hundarna som brukade valla dem sov bredvid herdarna som hade svept sina yllekappor om sig för att inte frysa. Ingen människa färdades längs vägen in mot staden. Men i mörkret hördes plötsligt ett ljud. Ljudet fick en vallhund att spetsa öronen...”

Så här formulerar Ylva Eggehorn berättelsen om Barnet och Stjärnan i sin bok ”En vän från himlen”.

Under oktober månad har Ljungskile församling erbjudit alla femåringar en alldeles egen bibelbok. Just i år har församlingen valt den senast utkomna boken ”Barnens Bästa Bibel” av Sören Dalevi (biskop i Karlstads stift), illustrerad av Marcus-Gunnar Pettersson.

Att få ta emot en bok med ett urval av de berättelser som berättats i många generationer bakåt och förhoppningsvis även framåt i tiden känns angeläget. Vi får inte glömma bort att berätta. Det är viktigt att mötas, att lyssna på erfarenheter, att uppleva och få höra avgörande livsvisdomar. Att få skapa egna bilder, att få visualisera karaktärer, att få bära en upplevelse inom sig och kanske en gång berätta den vidare är en uppgift för oss alla, stora som små. Att ”kura skymning” är något vi kanske drömmer om. Samlas kring en sprakande eld, känna värmen och uppleva skymningen/mörkret tillsammans med varandra. Vi behöver berättelsen.

Du som läser detta och vet om att ni missade tillfället att få en egen BIBEL under oktober - tveka inte att kontakta vår präst Magnus Nordström, så ser han till att ni får en!

MALOU FUNDERAR:

När jag tänker på Betlehem då känns det som det är massa hö inne i huset. Och så är det en åsna och så är det en...en Maria och Josef som sitter med Barnet. Vad var det för barn?

JESUS.

Varför var det hö i huset?

För det bodde egentligen massa djur där men dom var inte kvar.

Något mer du tänker på?

Dom tre vise männen. Dom letade efter en stjärna och den stjärnan ledde dom till Betlehem.

Var det någon som kom och sjöng?

Det kommer jag inte ihåg.

Stjärnan...hur?

Det var Gabriel, en ängel som bor i himmelen. Det var han som gjorde stjärnan.

Jesus kanske var den nya kungen.

Vad var det för nytt med den nya kungen?

Det kommer jag inte ihåg. Kungar föds i slott, inte i stall för kungar har det fint i sina hus, inte smutsigt.

Kungen Jesus. Vem var han?

Han var en speciell människa. Han föddes i ett stall och det var en stjärna som ledde dom till stallet.

En sådan bra sammanfattning. Så många som är involverad i denna Berättelse. Många med viktiga uppdrag. Att Jesus är huvudpersonen i berättelsen är Malou helt på det klara med men hon nämner Gabriel som är med från berättelsens början. Åsnan kommer också med som en självklarhet. Vi kan med olika focus fascineras av julberättelsen år efter år, så fortsatt att berätta den och reflektera över den.

TACK Malou!

BOKTIPS

Julberättelsen finns tolkad av många författare:

Marias lilla åsna, Gunhild Sehlin

Djuren i stallet, Lars Collmar

Maria från Nasaret, Cecil Bödker

Kalabaliken i Betlehem, Michal Hudak

PÅ JULAFTON är det berättelsestund i Forshälla kyrka 10.00 och 11.00. Då får vi återigen samlas kring krubban och höra hela Julberättelsen.

Julen och traditionerna

Nu närmar vi oss en av årets största högtider, Julen, Jesu födelse, och till det en härlig blandning av traditioner och vanor.

TEXT: LARS ABRAHAMSSON

Från allra första början handlade det om att hålla en fest när året är som allra mörkast. Sedan har detta blandats upp med kristendomens traditioner och med nationalromantiken under 1800-talet. För att inte tala om vår egen tid. Hur mycket har Walt Disney betytt för svenskt julfirande de senaste 40 åren?

Att feta vid årets mörkaste tid, vintersolståndet, har man gjort långt innan kristendomen kom till vårt land. Hur man firade finns det inte så mycket information om. Men vi vet att man åt och drack betydligt mer och bättre under de här festdagarna än under resten av året. Ett exempel finns i den första boken om Röde Orm där författaren Frans G Bengtsson tar med oss till kung Harald Blåtand för att "dricka jul". Det var en hel del öl eller mjöd som gick åt där.

Det kristna julfirandet

Kristendomen är den religion som bidragit mest till julfirandet, men det var inte förrän under 300-talet då kristendomen blev statsreligion i romarriket som Jesu födelse blev det centrala i festen.

Vi vet att det kristna julfirandet i Sverige började på 1100-talet, men det var inte förrän på 1700-talet och framförallt på 1800-talet som julfirandet tog riktig fart. Adel och borgare tog efter traditionerna i Europa, medan bönder och enklare folk blandade

gamla seder med nya och lade grunden till det firande vi har idag - en blandning av gammalt och nytt.

Tomten

Den svenska julkappstomten skapades av konstnären Jenny Nyström. Det började när hon gjorde teckningarna till sagan "Lille Viggs äventyr på julafton", skriven av Viktor Rydberg år 1875. Då ritade hon sin allra första tomte, och tomtar var också något som hon kom tillbaka till under hela sitt liv. Hon har gjort över 5 000 julkortstomtar och massor med tomtar på bonader. Förebilden för hennes glade, snälle tomte lär ha varit hennes egen far.

Grisen

Ber man någon räkna upp fem saker som är viktiga för en "riktig" jul. Nästan alla, som inte väljer bort fläskkött av religiösa eller etiska skäl, har med julskinkan på sin lista.

Förr i tiden lades mycket tid på att förbereda maten till ett julbord. Själva ätandet under julaftonen var av mindre vikt eftersom julbordet bestod av mycket mer än ätandet av julmaten. Hela familjen eller släkten var ofta involverade i julbestyren och oräkneliga timmar spenderades åt korvstoppning och andra tidskrävande matförberedelser.

Grisen var det viktigaste djuret på de gamla bondgårdarna. Man slaktade julgrisen eller julgrisarna vid luciada-gen och just det köttet saltades inte, utan serverades istället färskt vid jul.

Din egen jul

Hur mycket av de gamla julseder-na finns kvar idag? Ganska mycket faktiskt. Men de flesta har skapat sin egen tradition. Man tar med sig mycket från sin egen barndom, och när man får egen familj följer även dessa jultraditioner med. Detta kan ibland skapa konflikter. Man vill ju ha "sitt eget";
-Så gjorde vi alltid hemma.
-Jamen vi gjorde så här.
Det gäller att hitta den gyllene medelvägen.

Att skapa egna traditioner kring denna fantastiska fest bidrar till att hålla julen och julfirandet levande. Även om man inte tror på tomten eller gillar lutfisk.

*BILD sid 6
Traditionellt julkort, "Julaftonen",
akvarell från 1904 av Carl Larsson.
Originalen finns på Nationalmuseum*

PÅ MILITÄRA UTLANDS- INSATSER

TEXT: KRISTINA LUNDBERG

Vi närmar oss advent och jul – för många av oss är det den mest traditionsfyllda tiden under året. Traditioner skall man ta på allvar, de rör vid något inom oss som kan vara mycket viktigt. Det blir inte mindre viktigt om man är långt hemifrån i en miljö som kan vara både kall och hård – men även farlig. Kanske är det så att vi uppskattar traditionerna än mer där.

Sverige har en lång historia av att ha militär närvaro i oroshärdar: Kongo, Afghanistan och nu i Mali m fl länder. Vi klagar ofta på att människor är så sekulariserade här hemma och inte bryr sig om helgerna. Men det blir något helt annat på insatserna utomlands. När jag var i Afghanistan fick jag ett besök på mitt kontor av tre unga soldater:

"Pastorn, snart är det advent och jul, kommer vi att ha gudstjänster då?"
"Självklart", svarade jag. De förklarade att det var viktigt för dem eftersom "när man är långt hemifrån vill man ju ha lite hemkänsla och tradition". Sedan tillade de: "Ja, man vill ju också gärna sjunga de där psalmerna man kan, typ Stilla natt och så."

KRISTINA LUNDBERG, PRÄST

Kyrkolokalen är inredd i en 30-fotscontainer med kamoflagenät

Den här längtan efter traditioner och hemkänsla inger respekt och, faktiskt just där – när vi befinner oss på en insats – är vi utvandrare, landsflyktiga och främlingar i ett kargt land som egentligen inte är vårt eget. För oss blev det väldigt påtagligt. Men när vi närmar oss jul vill vi "komma hem", och framför allt är det hemkänslan som blir viktig.

Såklart är det mest nödvändiga material som fraktas till insatsområdet men vi vet hur viktigt det är att även ta hand om vårt inre. Så, för trivseln flögs en stor julgran ner som placerades utanför matsalen, Valhall. Den lyste upp kampen under hela advent- och jultiden.

För många är ju maten väldigt viktig under den här tiden, vi har alla våra "måsten" på julbordet, och jag kunde inte se att det var något som saknades.

I kapellet firades advent genom att vi tände adventsljuset varje söndag i samband med gudstjänsten, och självklart sjöng vi de traditionella

adventspsalterna. På julnatten firade vi midnattsmässa för att återigen ta emot Jesus som föddes i Betlehem.

Det är verkligen en speciell känsla att långt hemifrån sitta i ett barrack-kapell mitt på kamp Northern Light, runt en julkrubba och fira julen med människor som man kanske bara känt ett par månader. Men ändå finns en gemenskap – vi är alla i samma situation och vi gör det bästa vi kan av situationen.

Efter midnattsmässan serverades saftglögg med pepparkakor och saffransbullar. Jag tog med mig det ut och tittade upp på den klara stjärnhimlen och tänkte att nu är min familj samlad långt härifrån – men på något sätt är vi ändå under samma stjärnhimmel.

*"Du stjärna över Betlehem,
o låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid,
i varje hem och hus".*

(sv ps 116))

SKULLE DU BJUDA IN DEN HELIGA FAMILJEN ATT BO I ETT RUM HOS DIG?

- en ögonblicksbild från en annan kultur

Till jul inreder många familjer i Guatemala ett stall i sina hem. De bygger en julkrubba i det större formatet med Josef, Maria, Jesusbarnet i krubban och åsnan som vakar bredvid. Har de plats så tar de ett helt rum och inte sällan är figurerna av mänsklig storlek. Om inte utrymmet finns, byggs det en julkrubba i ett hörn i en central del av hemmet och hela familjen lever trångt under december.

Julkrubban står i ett landskap format av sågspån i olika färger, smyckat med tyger, växtmaterial och ljusslingor. Golvet i rummet är täckt med tallbarr

som avger en underbar doft när vi rör oss över det - för rummet med julkrubban är ett rum att vistas i, ett rum som stolt visas upp för besökare.

Detta är ett konkret och tydligt sätt att bjuda in Kristus och att lyfta blicken från det vardagliga och ge sig tid och utrymme för reflexion. Vad är det som är viktigt i livet, vad ger mening?

Så här i tider av Coronapandemi ger det mig en tankeställare om hur viktiga våra relationer är. Den här julen kanske vi inte kan samlas som vi brukar. Hur bjuder vi då in våra nära

Irene Leonardsson,
kyrkorådets
ordförande

och kära? Ringer vi då till varandra? Eller använder vi oss av videosamtal via exempelvis skype eller zoom för att komma varandra närmare?

Vilket annorlunda år detta är! Ett år då många fått tid att reflektera. Ett år då många fått känna saknaden och längtan efter nära och kära vi inte kunnat umgås med så som vi är vana att göra.

Kanske får vi i år göra som familjerna i Guatemala och göra rum till dem som inte kan vara nära men ändå finns i våra hjärtan?

Herdarna på ängen.
Bild från Guatemala

JULTANKAR FRÅN ZÜRICH I SCHWEIZ

TEXT: MAGNUS NORDSTRÖM, PRÄST

Julen handlar mycket om att känna igen lukter, smaker, melodier, färger och årstidens stämningar. Det handlar också om känslor, förhoppningar och den generositet som vi förknippar med julen. Julen handlar också om traditioner och samhörighet. Inte minst i Sverige där vi helst äter gamla familjespecialiteter till jul. Naturligtvis finns Guds kärlek till mänskligheten och glädjen över att Jesus föddes till världen som grundbult i julfirandet. Detta blandas i olika länder med lokala sedvänjor och traditioner från förkristen tid.

I Schweiz, där jag varit svensk präst under några år, äter folk något festligt, lite vad som helst, på julafton men där finns traditionen i *julkakorna*, som är lika viktiga och familjepräglade som våra julbords-specialiteter.

Jag har känt julstämningen när jag i adventstid har gått runt i gamla stan i Zürich och upplevt hur det luktar varmt vin och smält ost över alla små torg och passager som i advent förvandlas till julmarknader. Jag har också känt igen julstämningen i musiken med körer och den stora sjungande julgranen. Den byggs upp varje år till ett körpodium på ett torg intill stora gåtatan Bahnhofstrasse.

I Schweiz firar man helgonet och biskopen St. Nicholas den 6 december - mannen som är en av ingredienserna i det som blivit den moderna jultomten.

I Sverige är det ju ett annat helgon, Lucia, som blivit en viktig del av vårt julfirande. Som svensk präst fick jag anordna många luciagudstjänster vid sidan av alla svenska advents- och julgudstjänster. Många schweizare var intresserade av att vara med. För mig fördjupas julen av berättelserna om dessa helgon. Firandet av St. Nicholas är något som jag bär med mig från mina år i Schweiz tillsammans med julens uteliv. Alla restauranger och affärer håller till med försäljning utomhus i december, ungefär som på sommaren. Folk umgås verkligen ute under hela adventstiden.

St. Nicholas firas med rikliga mängder av jordnötter i skal och i choklad, inslagna i rött, blått och grönt folie. Ofta besöker en Nicholas (i form av en utklädd vän, farfar etc) hemmen i Schweiz och frågar om barnen varit snälla.

Den sjungande julgranen på Bahnhofstrasse

Ibland känner han till episoder om bus som hänt under året. Om han är nöjd så ger han barnen godis, nötter och clementiner.

Som familj har vi också besökt St. Nicholas i en koja i skogen på ett av bergen i centrala Zürich. Där kan man få prata lite med honom. Han dyker inte upp på julaftonen - då är det i regel Jesusbarnet som ordnat med presenter under granen.

Berättelsen om St. Nicholas understryker att denne biskop från 300-talet e Kr var de fattigas vän och gav julgåvor till de fattiga. Han är en inspiration till all traditionell givmildhet i jultider. Julafton är en halv helgdag i Schweiz där många jobbar fram till 12 och julfirandet drar igång på kvällen. Viktiga gudstjänster är julbönen på natten mellan julafton och juldag.

Fira jul tillsammans...eller själv?

Jul - Jesu födelse, ljus, gemenskap, julklappar – en glädjens högtid som lyser upp mörkret – eller?

Många fler än vanligt kommer sannolikt att fira jul själva i år, i denna coronans tid, istället för att resa till nära och kära. För många är det naturligtvis en stor sorg, men för en del kan det också vara en lättnad. Alla har inte goda relationer med sina anhöriga och då kan julens gemenskap bli betungande, något man måste ta sig igenom. Man ska ju vara tillsammans när det är jul, så är det bara, även om det för en del blir mer av att "tvångsmysa".

Det finns människor som av olika skäl väljer att fira jul själva och när det är självvalt upplever man i regel inte det som att man är ensam. Sedan finns den andra gruppen där julens budskap med ljus och glädje bara blir ett mörker, för att man inte har någon att fira jul med men önskar så förtvivlat att man hade det.

Samhällets förväntade julgemenskap blir en stigmatisering för såväl dem som valt att fira jul själva, som för dem som är ofrivilligt ensamma. Det blir på något sätt skamset och sorgligt att vara ensam på julafton. Jag minns härom året då en av SVT:s julvärdar plötsligt ser ut att börja gråta och

säger med sorgsen röst: "och så måste vi tänka alldeles extra på dem som firar jul ensamma". Vad hjälper det, att alla som tittar på TV ska tänka på dem som sitter ensamma? Det gör knappast någon skillnad för dem som är ofrivilligt ensamma. För de frivilligt ensamma blir det nästan som en förolämpning.

Det som julen handlar om försvinner lätt i allt detta man ska uppfylla, de "måsten" och attribut som kommit att tillhöra julen.

Du som är ofrivilligt ensam i jul, kanske vet du andra som är det också. Kanske kan du ställa frågan om ni ska fira jul gemensamt? Kanske kan du lägga ut önskemål om gemensamt julfirande på någon sida på nätet eller en lapp på biblioteket?

Om du känner att du skulle behöva samtala om de känslor och tankar som julen väcker hos dig är du välkommen att ta kontakt. Vi finns här för dig!

Inger Nilsson, diakoniassistent

Foto: Alex & Martin/Icon

Tack för en härlig hållbarhetsmarknad i Ljungskilebygden 3-4 oktober!

Kläder
för
stora....

...och
små

...och
lek-
saker

Eva Berg sålde blomplantor

Här tvinnades rep med hjälp av
Carina Nordqvist

Tipitältet med
värmande eld

Det är med glädje jag ser tillbaka på hållbarhetsmarknaden som fyllde Forshälla kyrka och omgivningen runt kyrkan första helgen i oktober. Den fick bli en riktigt fin och glad mötesplats för många människor i Ljungskile- och Forshällabygden, även om den begränsades av coronapandemin.

Många hade lämnat in kläder till försäljning. Många fick möjlighet att köpa fina kläder med återbruksvärde. Fika serverades i Röda korsets café i församlingshemmet och linsgryta i ACT Svenska kyrkans mat-hörna i gamla sakristian. Både stora och små kunde gå tipsrundan eller göra eget rep av gamla uttjänta kläder. I Tillsammansträdgården kunde man mysa vid elden, värma sig i Tipitältet och möta människor.

Som representant för planeringsgruppen men också som representant för Ljungskile församling vill jag säga **ETT STORT TACK** till alla er som var med och gjorde hållbarhetsmarknaden till den mötesplats och härliga helg den blev, genom en rad olika insatser, idéer och engagemang. Vi fick avstå från att utveckla en del idéer för att kunna genomföra marknaden på ett coronasäkert sätt och undvika att vara för många på samma ställe samtidigt.

Om det gick att genomföra en sådan fin hållbarhetsmarknad nu - med de människor och föreningar som var engagerade och med de förutsättningar som pandemin gett oss - så känns det för mig väldigt spännande att se vad framtida hållbarhetsmarknader skulle kunna utvecklas till. Snart kommer information om planeringsträffar m m för vårens hållbarhetsmarknad.

VÅRENS HÅLLBARHETSMARKNAD BLIR I FORSHÄLLA KYRKA LÖRDAG OCH SÖNDAG 17 OCH 18 APRIL 2021.

Magnus Nordström

Hur ser framtidens kyrka ut?

Att engagera sig som förtroendevald i kyrkan är ett konkret sätt att vara med och bidra och påverka framtiden i Ljungskile församling.

KYRKOTAL görs vart 4:e år. Kommande val sker 19 september 2021. Du som är medlem i Svenska kyrkan är välkommen att rösta!

I kyrkovalet görs val till tre olika nivåer: *lokalt* till kyrkofullmäktige, *regionalt* till stiftsfullmäktige och *nationellt* till kyrkomötet.

Vill du engagera dig som förtroendevald med möjlighet att påverka framtiden i Ljungskile församling? I nuläget finns två nomineringsgrupper med lite olika inriktning. Tveka inte att höra av dig, så får du veta mer!

Valnämndens ordförande: Jakob Lindkvist,
070-618 16 25, jakob.lindkvist@sensus.se.

Kyrkotal
19 SEP 2021

Mer info kommer under 2021
i HÄNDER och på hemsidan:
svenskakyrkan.se/ljungskile.

GUDSTJÄNSTER DECEMBER 2020

29/11 FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT

TEMA: ETT NÅDENS ÅR

Grinneröd 10.00 Adventsgudstjänst, Magnus Nordström

Ljung 11.00 och 12.30

Adventsgudstjänst, Erik Gislason,
Karin Coxner

Forshälla 16.00 och 17.00

SJUNG IN ADVENT, Magnus Nordström

6/12 ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT

TEMA: GUDS RIKE ÄR NÄRA

Ljung 11.00 Mässa, Yngwe Svensson

Forshälla 16.00 Gudstjänst, Yngwe Svensson

13/12 TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT

TEMA: BANA VÄG FÖR HERREN

Ljung 11.00 Mässa, Magnus Nordström,
Erik Gislason

Forshälla 16.00 Gudstjänst, Erik Gislason,
Magnus Nordström

20/12 FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT

TEMA: HERRENS MODER

Ljung 11.00 Mässa, Yngwe Svensson

Forshälla 16.00 Gudstjänst, Yngwe Svensson

tor 24/12 JULAFTON

TEMA: INFÖR JESU FÖDELSE

Forshälla 10.00 och 11.00

Samling vid krubban,
Magnus Nordström

Ljung 17.00 Julbön, Erik Gislason

fre 25/12 JULDAGEN

TEMA: JESU FÖDELSE

Ljung 07.00 Julotta, Yngwe Svensson

Forshälla 08.30 Julotta, Yngwe Svensson

lör 26/12 ANNANDAG JUL

TEMA: MARTYRERNA

Grinneröd 10.00 Högmässa, Magnus Nordström

27/12 SÖNDAG EFTER JUL

TEMA: GUDS BARN

Ljung 11.00 Mässa, Yngwe Svensson

fre 1/1 NYÅRSDAGEN

TEMA: I JESU NAMN

Ljung 17.00 Nyårsdagsgudstjänst, Karin Coxner

3/1 SÖNDAGEN EFTER NYÅR

TEMA: GUDS HUS

Forshälla 11.00 Mässa

ons 6/1 TRETTONDEDAG JUL

TEMA: GUDS HÄRLIGHET I KRISTUS

Ljung 11.00 Mässa

10/1 FÖRSTA SÖND EFTER TRETTONDE

TEMA: JESU DOP

Ljung 11.00 Mässa

Forshälla 16.00 Gudstjänst

17/1 ANDRA SÖND EFTER TRETTONDE

TEMA: LIVETS KÄLLA

Ljung 11.00 Mässa

Forshälla 16.00 Gudstjänst

24/1 TREDJE SÖND EFTER TRETTONDE

TEMA: JESUS SKAPAR TRO

Ljung 11.00 Mässa

Forshälla 16.00 Gudstjänst

31/1 SEPTUAGESIMA

TEMA: NÅD OCH TJÄNST

Ljung 11.00 Mässa

Forshälla 16.00 Gudstjänst

Se också predikoturer i dagspressen och på hemsidan:
svenskakyrkan.se/ljungskile.

Ni är fantastiska!!

Tack alla ni som på olika sätt under det gångna året gjort gudstjänster, möten och verksamheter möjliga också under coronapandemins så annorlunda tid.

Ni är fantastiska!!

VÅRENS VERKSAMHETER

Med anledning av osäkerheten kring Covid-19 får du information om gruppstarter och övriga verksamheter på vår hemsida i början av januari:

svenskakyrkan.se/ljungskile

HÅLL UTKIK!

BRYT EN TRADITION!

ACT Svenska kyrkans Julinsamling 2020

Traditioner är viktiga för oss. Det blir extra tydligt under julen, vår största kristna högtid. Traditioner är invanda seder och bruk, språk och värderingar som förs vidare från generation till generation. Ofta skapar de en trygg ram runt våra liv, oavsett var i världen vi lever.

Men en del traditioner är skadliga. Tvångsäktenskap, könsstympning och andra övergrepp drabbar många flickor runtom i världen. Varje dag gifts fler än 30 000 flickor bort, en del inte äldre än 10 år. Var tredje flicka och kvinna utsätts för våld under sitt liv – bara för att de är flickor. Skadliga sedvänjor, strukturer och normer berövar flickor och kvinnor makten över sina liv. Det kan vi inte acceptera! **Som kyrka har vi särskilt ansvar!**

I många länder har människor större förtroende för religiösa ledare än för politiker och myndigheter. Därför

är det avgörande att religiösa företrädare tar avstånd från exempelvis tvångsgifte, könsstympning och andra övergrepp. **Act Svenska kyrkan** har en unik möjlighet att samarbeta med andra religiösa aktörer och förändra förtryckande strukturer, oavsett om de finns inom kyrkan eller i övriga delar av samhället.

Tillsammans med andra kyrkor, organisationer och tusentals frivilliga arbetar Act Svenska kyrkan för mer rättvisa samhällen, där flickor och kvinnor kan göra sina egna val. **Tillsammans kan vi bryta skadliga traditioner!**

VAR MED I KAMPEN FÖR ALLA FLICKORS RÄTT TILL ETT VÄRDIGT LIV!

**SWISHA EN GÅVA TILL JULINSAMLINGEN:
900 1223!
TACK!**

act
Svenska kyrkan

www.svenskakyrkan.se/ljungskile

Svenska kyrkan
LJUNGSKILE FÖRSAMLING